

Byla C-163/20

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2020 m. balandžio 16 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesfinanzgericht (Austrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. balandžio 16 d.

Pareiškėja:

AZ

Atsakovė:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Pagrindinės bylos dalykas

Skundas dėl sprendimo, kuriuo buvo atmestas Čekijoje gyvenančios ir Austrijoje dirbančios darbuotojos prašymas skirti tokio dydžio šeimos pašalpą, kokia yra mokama Austrijoje gyvenantiems darbuotojams

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aiškinimas, SESV 267 straipsnis

Prejudicinis klausimas

Ar Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 18 straipsnis ir 45 straipsnio 1 dalis, 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje 7 straipsnio 1 ir 2 dalys, 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 4 straipsnis, 5 straipsnio b punktas, 7 straipsnis ir 67 straipsnis bei 2009 m. rugsėjo 16 d.

Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio 1 dalies antras sakinys turi būti aiškinami taip, kad jiems prieštarauja taikoma nacionalinės teisės norma, kurioje numatyta, jog išmokos šeimai už vaiką, kuris faktiškai nuolat gyvena ne šias išmokas šeimai mokančioje valstybėje narėje, o kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kitoje Europos ekonominės erdvės susitarimo Susitariančioje Šalyje arba Šveicarijoje, remiantis Europos Sąjungos statistikos tarnybos skelbiamu lyginamųjų kainų lygiu turi būti proporcingai koreguojamos pagal atitinkamos valstybės ir išmokas šeimai mokančios valstybės narės kainų lygio santykį?

Nurodomi Sąjungos teisės aktai

Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV), 18 ir 45 straipsniai

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo, 16 konstatuojamoji dalis, 1, 3, 4, 5, 7, 67 straipsniai, 68 straipsnio 2 dalis

2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 987/2009, nustatantis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką, 60 straipsnio 1 dalis

2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje, 7 straipsnio 1 ir 2 dalys

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (1967 m. Įstatymas dėl šeimos išlaidų kompensavimo, toliau – FLAG 1967), 1, 2, 5, 8, 8a, 11 straipsniai, 33 straipsnio 3 dalies 2 punktas, 53, 55 straipsniai

Einkommensteuergesetz 1988 (1988 m. Pajamų mokesčio įstatymas, toliau – EStG 1988), 33 straipsnio 3 dalis

Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der EU oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten (Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung) (Federalinės moterų, šeimų ir jaunimo reikalų ministrės ir federalinio finansų ministro nutarimas dėl šeimos pašalpos ir mokesčio kredito už vaikus, kurie nuolat gyvena kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje, kitoje Europos ekonominės erdvės susitarimo Susitariančioje Šalyje arba Šveicarijoje, koregavimo), *BGBI.* II Nr. 318/2018; 1–5 straipsniai

Bylos aplinkybių ir proceso santrauka

Pareiškėja ir jos sutuoktinis kartu su savo abiem mažamečiais vaikais gyvena Čekijos Respublikoje. Ji važinėja dirbti į Austriją, jos sutuoktinis dirba Čekijos Respublikoje. *Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln* (Holabruno Korneuburgo Tulno mokesčių inspekcija) nuo 2016 m. pareiškėjai pagal Reglamentą Nr. 883/2004 mokėjo diferencinį priedą (kompensaciją), kurio dydis buvo lygus skirtumui tarp teisės į išmokas šeimai Čekijoje ir šios teisės Austrijoje. Iki 2018 m. gruodžio buvo mokama iš viso 374,80 EUR (238,00 EUR šeimos pašalpos, 116,80 EUR mokesčio kredito už abu vaikus) diferencinio priedo. Remiantis 2019 m. sausio 1 d. įsigaliojusiomis FLAG 1967 8a straipsnio ir *EStG 1988* 33 straipsnio 3 dalies 2 punkto nuostatomis, mokėjimai buvo pakoreguoti, kad atitiktų rodiklį, išplaukiantį iš Europos Sąjungos statistikos tarnybos 2018 m. birželio 1 d. paskelbto lyginamųjų kainų lygio ir susijusį su perkamosios galios Čekijoje ir Austrijoje santykiu. Tai yra mėnesinė suma, iš viso siekianti 232,00 EUR (159,70 EUR šeimos pašalpa, 72,30 EUR mokesčio kreditas už abu vaikus).

Pareiškėja, nesutikdama su sumažinimu, kreipėsi į *Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln* su prašymu „išmokėti visą neindeksuotą kompensaciją už pašalpą šeimai“. *Finanzamt* šį prašymą atmetė ir po ikiteisminės skundo nagrinėjimo procedūros, per kurią *Finanzamt* nenagrinėjo pareiškėjos išreikštų su Sąjungos teise susijusių abejonių, pateikė skundą nagrinėti *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas). *Bundesfinanzgericht* nagrinėja daug panašių bylų.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

Ginčas vyksta dėl to, ar, apskaičiuojant šį diferencinį priedą, reikia remtis tokio dydžio Austrijos išmokomis šeimai (pašalpa šeimai ir kartu su ja išmokamas mokesčio kreditas už vaikus), kokios nuo 2019 m. mokamos už faktiškai Austrijoje gyvenančius vaikus, ar šis dydis privalo būti koreguojamas pagal Čekijos kainų lygį. Pareiškėja mano, kad „judūs darbininkai turi tokią pat teisę į išmokas šeimai kaip ir vietiniai darbuotojai, „nepriklausomai nuo atitinkamų vaikų gyvenamosios vietos““. *Finanzamt* su tuo nesutinka.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

Prieš priimant ginčijamą sprendimą vyko diskusija, ar į Sąjungos koordinavimo teisės aktų taikymo sritį patenkančių išmokų šeimai indeksavimas yra suderinamas su Sąjungos teise. 2016 m. lapkritį Europos Komisija nepatenkino kelių Austrijos federalinių ministerijų prašymo imtis nagrinėti (eksportuotinių) išmokų šeimai indeksavimo klausimą ir pateikti pasiūlymą keisti socialinių sistemų koordinavimo nuostatas.

Darydama nuorodą į Vienos universiteto darbo ir socialinės teisės profesoriaus teisinę išvadą, tuometinę *Bundesministerium für Familien und Jugend* (Federalinė

šeimos ir jaunimo reikalų ministerija), suderinusi su *Bundesministerium für Finanzen* (Federalinė finansų ministerija), 2018 m. sausio 5 d. pateikė *Bundesgesetz zur Änderung von FLAG 1967 und EStG 1988* (Federalinis FLAG 1967 ir EStG 1988 pakeitimo įstatymas) projektą įvertinimui. 2018 m. gegužės 2 d. tuometinė *Bundesregierung* (Federalinė vyriausybė) pateikė įstatymo projektą, kuris siūlomo indeksavimo atžvilgiu iš esmės atitiko ministerijų pateiktą projektą. Šis vyriausybės įstatymo projektas 2018 m. spalio 24 d. balsų dauguma buvo priimtas *Nationalrat* (Nacionalinė Taryba). Indeksavimas įsigaliojo nuo 2019 m. sausio 1 d. mokėtinoms išmokoms šeimai.

2019 m. sausio 24 d. Europos Komisija Austrijai pradėjo procedūrą dėl įsipareigojimų neįvykdymo. Šiuo metu vyksta jos antrasis etapas. Savo 2019 m. liepos 25 d. nuomonėje Komisija laikosi pozicijos, kad Austrijos indeksavimo mechanizmas yra diskriminuojantis, nes jį taikant pašalpos šeimai ir atitinkamos mokesčių lengvatos Austrijoje dirbančioms darbuotojoms ir darbuotojams sumažinamos tik dėl to, kad jų vaikai gyvena kitoje valstybėje narėje. Komisijos teigimu, tai, kad pragyvenimo išlaidos kitoje valstybėje narėje yra mažesnės nei Austrijoje, neturi reikšmės išmokoms, kurios mokamos fiksuoto dydžio ir nėra susietos su faktinėmis vaiko išlaikymo išlaidomis. Kiek žinoma prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui, Komisija į Teisingumo Teismą nėra kreipusis.

Teisinėje literatūroje dauguma autorių laikosi nuomonės, kad eksportuojamų išmokų šeimai indeksavimas nesuderinamas su Sąjungos teise, tačiau yra ir priešingų nuomonių. Nėra visiškai akivaizdu, kaip teisingai taikyti Sąjungos teisę, kad dėl to nekiltų jokių pagrįstų abejonių.

Teisė į diferencinį priedą, atitinkantį skirtumą tarp Čekijos ir Austrijos išmokų šeimai

Pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 1 dalies b punktą, jeigu išmokos tuo pačiu laikotarpiu ir tiems patiems šeimos nariams numatytos pagal daugiau nei vienos valstybės narės teisės aktus, teisių, įgytų pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo pagrindą, prioritetą suteikiamas valstybės narės, kurioje yra vaikų gyvenamoji vieta, teisės aktams. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta, kad tuo atveju, kai teisės į išmokas sutampa, šeimos išmokos mokamos pagal tuos teisės aktus, kurie pagal 1 dalį buvo pripažinti prioritetiniais, o pagal kitus teisės aktus priklausančių šeimos išmokų mokėjimas sustabdomas mokant tik pirmajame teisės akte numatyto dydžio sumą, o už ją viršijančią sumą prireikus mokamas diferencinis priedas (žr. 2019 m. rugsėjo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 41 punktą) ir 2014 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Wagner* (C-250/13, EU:C:2014:278, 46 punktą)).

Neginčijama, kad Austrija pareiškėjai moka tokio dydžio išmokas šeimai, kiek jos viršija Čekijoje mokamas išmokas šeimai.

Pašalpa šeimai ir mokesčio kreditas už vaikus laikytini socialinės apsaugos išmoka, nes jie gavėjams skiriami neatlikus jokio individualaus ir diskrecinio jų asmeninių poreikių vertinimo, remiantis teisės aktuose apibrėžta situacija, ir yra susiję su viena iš Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnio 1 dalyje aiškiai išvardytų rizikos rūšių (j punktas, išmokos šeimai, žr. 2019 m. gruodžio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *UB* (C-447/18, EU:C:2019:1098)).

Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją valstybės narės turi įgaliojimus socialinės apsaugos sistemų organizavimo srityje, tačiau juos įgyvendindamos turi laikytis Sąjungos teisės, pirmiausia SESV nuostatų, susijusių su kiekvienam Sąjungos piliečiui pripažinta teise laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje (žr. 2020 m. sausio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *ZP* (C-29/19, EU:C:2020:36, 39, 41 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

***Finanzamt* taikomos nacionalinės teisės nuostatos visų pirma pirminės teisės srityje kertasi su SESV 18 straipsniu ir 45 straipsnio 1 dalimi, antrinės teisės srityje – su Reglamento Nr. 492/2011 7 straipsnio 1 ir 2 dalimis, Reglamento Nr. 883/2004 4, 5, 7 ir 67 straipsniais bei su Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalies antru sakiniu.**

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas šiuo klausimu daro nuorodą visų pirma į 1986 m. sausio 15 d. Sprendimą *Pinna* (41/84, EU:C:1986:1), 1995 m. spalio 6 d. Sprendimą *Martinez* (C-321/93, EU:C:1995:306, 21 punktas), 2002 m. lapkričio 7 d. Sprendimą *Maaheimo* (C-333/00, EU:C:2002:641, 32 punktas), 2015 m. spalio 22 d. Sprendimą *Trapkowski* (C-378/14, EU:C:2015:720, 35 punktas), 2020 m. kovo 12 d. Sprendimą *SJ* (C-769/18, EU:C:2020:203, 43 punktas), 2020 m. balandžio 2 d. Sprendimą *FV ir GW* (C-802/18, EU:C:2020:269, 24 punktas) ir 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendimą *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 38 punktas).

Ir akivaizdi, ir paslėpta diskriminacija pagal pirminę teisę yra draudžiama. Šiuo klausimu per parlamente vykusius debatus, po kurių buvo patvirtintas indeksavimas, buvo paaiškinta, kad orientuojamasi ne į pilietybę, o remiamasi gyvenamąja vieta ir atitinkamas indeksavimas pagal faktines pragyvenimo išlaidas taikomas taip pat išmokoms už Austrijos pilietybę turinčius vaikus, kurie gyvena kitoje valstybėje narėje. Be to, buvo pažymėta, kad Komisija, siekdama išvengti Jungtinės Karalystės pasitraukimo iš Sąjungos, suformulavo pasiūlymą, kuriame buvo numatytas išmokų šeimai indeksavimas. Buvo teigta, kad Komisija indeksuoja savo pareigūnų, kurie gyvena ne Briuselyje ar Liuksemburge, atlyginimus bei išmokas šeimai už jų vaikus (žr. Reglamentą Nr. 1296/2009).

Remiantis įprasta reikšme, bendrinėje kalboje Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio b punktą ir 67 straipsnį reikėtų suprasti taip, kad šiose normose numatytos teisinės fikcijos nagrinėjamu atveju reiškia, jog pareiškėjos vaikai, laikantis jose numatytos lygybės, teisiniu požiūriu laikytini gyvenančiais Austrijoje, net jeigu iš tiesų jie gyvena Čekijoje, ir todėl diferencinis priedas pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnio 2 dalį turėtų būti mokamas neatsižvelgiant

į indeksavimą nustatančias nacionalinės teisės normas. Jeigu daroma prielaida, kad šeimos nariai reziduoja Austrijoje, tai reiškia, kad jie turi teisę į tokio pat dydžio pašalpą šeimai, kokia mokama už Austrijoje gyvenančius vaikus.

Tokį aiškinimą, kaip buvo teigta, patvirtina ir tai, kad Austrijos teisės aktų leidėjas FLAG 1967 53 straipsnio 1 dalies antru sakiniu į nacionalinę teisę iš esmės perkėlė Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnio pirmą sakinį, bet FLAG 1967 53 straipsnio 4 dalyje aiškiai reglamentuoja, kad FLAG 1967 53 straipsnio 1 dalies antras sakinytis indeksavimą reglamentuojančių FLAG 1967 8a straipsnio 1–3 dalių atžvilgiu netaikomas, taigi, jo manymu, indeksavimo taikymas visgi prieštarauja gyvenimo išmokas mokančioje valstybėje fikcijai.

Skirtingi pragyvenimo, išsilavinimo ir išlaikymo poreikiai priklausomai nuo gyvenamosios vietos valstybės sąmoningai eliminuojami gyvenamosios vietos fikcijos būdu. Nepriklausomai nuo vaiko gyvenamosios vietos, egzistuoja teisė į tokio pat pobūdžio ir dydžio išmoką. Nustatant indeksavimą, Austrijos išmokos šeimai aiškiai susiejamos su faktine vaiko gyvenamąja vieta.

Parlamento debatų metu taip pat buvo pažymėta, kad ir po indeksavimo Austrijos išmokos šeimai dažniausiai gerokai pranoksta gyvenamosios vietos valstybės mokamas išmokas.

Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad taikant Reglamento Nr. 883/2004 67 ir 68 straipsnius, ypač sprendžiant asmens teisės prašyti tokios išmokos klausimą, turi būti atsižvelgiama į visos šeimos padėtį taip, lyg visiems susijusiems asmenimis būtų taikomi atitinkamos valstybės narės teisės aktai ir lyg jie gyventų toje valstybėje narėje.

Atitinkamai Teisingumo Teismas savo 2015 m. spalio 22 d. Sprendime *Trapkowski* (C-378/14, EU:C:2015:720, 35 punktas) ir 2019 m. rugsėjo 18 d. Sprendime *Moser* (C-32/18, EU:C:2019:752, 38 punktas) patvirtino, „kad Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnyje numatyta fikcija reiškia tai, jog asmuo turi teisę prašyti išmokų šeimai už savo šeimos narius, kurie gyvena kitoje, o ne šias išmokas mokėti kompetentingoje valstybėje narėje, tartum jie gyventų šioje pastarojoje valstybėje narėje.“

Jeigu daroma prielaida, kad šeimos nariai reziduoja Austrijoje, tai reiškia, kad jie turi teisę į tokio pat dydžio pašalpą šeimai, kokia mokama už Austrijoje gyvenančius vaikus. Kitaip tariant: Sąjungos teisės aktų leidėjas dėl teisės į tokias pat išmokas sąmoningai nusprendė taikyti vienodą požiūrį, kiek tai susiję su jų pobūdžiu ir dydžiu.

Tiesa, byloje *Trapkowski* iš esmės buvo nagrinėjamas klausimas, ar pagal Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalies trečią sakinį reikalaujama, kad teisė į išmokas šeimai būtų pripažįstama tam vaiko, už kurį skiriamos išmokos šeimai, tėvui, kuris gyvena valstybėje narėje, privalančioje mokėti šias išmokas, nes kitoje valstybėje narėje gyvenantis kitas iš tėvų nėra pateikęs prašymo gauti šeimos išmokas; į šį klausimą Teisingumo Teismas atsakė neigiamai.

Byloje *Moser* Teisingumo Teismas išaiškino, kad Reglamento Nr. 987/2009 60 straipsnio 1 dalies antras sakiny yra taikomas visoms pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnį mokėtinioms išmokoms.

Tiesa, byloje *Moser* Teisingumo Teismas dėl toje byloje ginčytos vaiko priežiūros pašalpos nusprendė, kad diferencinis priedas pagal Reglamento Nr. 883/2004 68 straipsnį turi būti mokamas atsižvelgiant į faktiškai darbo vietos valstybėje, kuri privalo mokėti išmokas, gautas pajamas, ir pažymėjo, kad pasienio darbuotojų atveju darbo užmokestis apskritai yra didesnis darbuotojo darbo vietos valstybėje.

Išmokos, skirtos padengti šeimos išlaidoms

Kaip apibrėžta Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio 2 punkte, „išmoka šeimai“ – tai visos išmokos natūra arba pinigais, skirtos padengti šeimos išlaidoms“. FLAG 1967 1 straipsnyje nustatyta, kad šiame įstatyme numatytos išmokos mokamos „siekiant kompensuoti šeimos išlaidas“. Iš parengiamųjų įstatymo dokumentų matyti, kad siekiama kompensuoti faktines pragyvenimo išlaidas, kurios gali skirtis priklausomai nuo gyvenamosios vietos. Jeigu išmokos absoliutus dydis, nepaisant skirtingo kainų lygio, nekistų, būtų arba suteikiama ar perskirstoma per didelė parama, o to pagrindinės laisvės nereikalauja (jeigu šalyje, kurioje vaikas gyvena, perkamoji galia yra maža), arba suteikiama per maža parama (jeigu šalyje, kurioje vaikas gyvena, perkamoji galia yra aukštesnė), o tai trukdytų naudotis teise laisvai judėti.

Austrijos išmokos šeimai, viena vertus, finansuojamos iš šeimos išlaidų kompensavimo fondo, kuris daugiausia dotuojamas visų pirma iš darbdavių įmokų, apskaičiuojamų remiantis pastarųjų mokamų darbo užmokesčių suma, bei iš surinktų juridinių ir fizinių asmenų pajamų mokesčių (pašalpos šeimai), kita vertus, iš bendrai surinkto pajamų mokesčio (mokesčio kreditas už vaikus). Pareiškėja teigia, kad mokėdama mokesčių nuo savo pajamų ji prisideda prie Austrijos mokamų išmokų šeimai finansavimo ir todėl turi teisę į nesumažintas išmokas; šiuo atžvilgiu ji daro nuorodą į 1985 m. gegužės 21 d. generalinio advokato F. Mancini išvadą byloje *Pinna* (41/84, EU:C:1985:215, 6.C punktas).

Dėl Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnio aiškinimo prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas mano, kad, remiantis bendrinėje kalboje įprasta reikšme, Austrijos numatytą remiantis Reglamentu Nr. 883/2004 mokėtinų išmokų šeimai indeksavimą, net jei Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnio fikcija jam ir netaikoma, pagal Reglamento Nr. 883/2004 7 straipsnį draudžiama keisti (nagrinėjamoje byloje – mažinti) dėl faktinės šeimos narių gyvenamosios vietos. Parengiamuosiuose įstatymo dokumentuose, be kita ko, nurodyta, kad, nepriklausomai nuo faktinių finansinių pasekmių, rėmimo poveikis tinkamo sprendimo prasme turi priklausyti nuo faktinės su išlaidomis pragyvenimui susijusios situacijos. Klausimas kyla ne dėl to, ar išmokos šeimai gali būti indeksuojamos, ar ne, o dėl to, ar – nagrinėjamame projekte nekvestionuojama –

su Austrijos pašalpa šeimai susijusi eksporto pareiga taikoma sumai, ar vertei. Šiuo klausimu laikomasi pozicijos, kad ne iš darbuotojų įmokų finansuojamą piniginę išmoką leidžiama indeksuoti laikantis iš laisvo judėjimo išplaukiančių nediskriminavimo principų.

Manančiųjų, kad Austrijos teisės nuostatos atitinka Sąjungos teisę, nuomone, Austrijos pinigine išmoka nėra „sumažinama“, nes, apskaičiuojant pašalpa šeimai ir kitas išmokas pagal perkamąją galią, remiamasi skirtingomis pragyvenimo išlaidomis atitinkamoje gyvenamosios vietos valstybėje ir todėl visuomet suteikiamas toks pat prekių krepšelis. Teigiama, kad keičiasi tik išmokos „skaičiumi išreikšta suma, o ne vertė“. Taip pat teigiama, kad, kadangi sąsaja su pragyvenimo išlaidomis grindžiama tik vienodo požiūrio motyvais ir ja remiamasi ir kitose teisės sistemos srityse, neatrodo, kad ji būtų iš esmės neobjektyvi.

Perkamosios galios pariteto sąskaitos tikslas – materialus išmokų šeimai vertės nekintamumas ir pastovumas. Siekiama, kad pinigines išmokos vertė nekistų vidaus situacijos atžvilgiu ir kad jai nedarytų įtakos infliacijos ir perkamosios galios skirtumai skirtingose valstybėse narėse. Taigi Reglamento Nr. 883/2004 67 straipsnio formuluotė „tartum“ turi būti aiškinama taip, kad išmokų šeimai už kitoje valstybėje narėje gyvenančius šeimos narius dydis išmokų šeimai už Austrijoje gyvenančius šeimos narius dydį privalo atitikti ne formaliai (suma), o materialiai (vertė). Todėl, orientuojantis į vertę, prieinama prie išvados, kad, laikantis Austrijos modelio, gyvenamosios vietos pasikeitimas Sąjungos, Europos ekonominės erdvės ar Šveicarijos ribose negali paveikti, pakeisti ar sumenkinti Austrijos mokamų išmokų šeimai – jų vertė kiekvienoje gyvenamosios vietos valstybėje išlieka tokia pat. Nematyti, kad modelis, kuris užtikrina, kad pašalpos šeimai apimtis (vertė) Sąjungoje, EEE ar Šveicarijoje būtų tokia pat kaip ir gyvenant Austrijoje, vienpusiškai turėtų tik neigiamą poveikį. Teigiama, kad darbuotojai migrantai nepraranda valstybės narės socialinės apsaugos teisių, vadinasi, nėra atgrasomi nuo naudojimosi teise laisvai judėti.

Tol, kol Europoje egzistuoja dideli perkamosios galios skirtumai, šis modelis, viena vertus, galėtų prisidėti prie didesnio teisingumo, kita vertus, netgi paskatinti judumą, taigi, laisvą darbuotojų judėjimą.

Vis dėlto per parlamento debatus buvo pažymėta ir tai, kad, pavyzdžiui, įvairiuose Austrijos regionuose pragyvenimo išlaidos irgi skiriasi, tačiau išmokos neindeksuojamos – ir pašalpa šeimai, ir mokesčio kreditas už vaikus mokami fiksuoto dydžio, neatsižvelgiant į su gyvenamąja vieta susijusias aplinkybes. Be to, kaip nurodoma, Rytų Slovakija ir Vakarų valstybės skiriasi, nes Bratislavoje ir aplink ją pragyvenimo išlaidos gerokai didesnės nei, pavyzdžiui, Vienoje ir jos apylinkėse. Šie skirtingi regionai, šios skirtingos pragyvenimo išlaidos projekte neatsispindi. Taip pat buvo atkreiptas dėmesys į tai, kad būtent mažų vaikų reikmenys dažnai yra tokie pat produktai kaip ir Austrijoje ir kainuoja tiek pat.

Be to, išsakomas prieštaravimas, kad pašalpos gavėjai, išlaikydami vaiką, naudojami ne tik vaiko gyvenamosios vietos valstybės prekių krepšeliu, bet apsiperka ir darbo vietos valstybėje.

Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad pagal SESV 267 straipsnį būtina kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

DARBINIS VERTINMAS